

Latvijas Republikas Satversme

95.pants. Valsts aizsargā cilvēka godu un cieņu. Spīdzināšana, citāda cietsirdīga vai cieņu pazemojoša izturēšanās pret cilvēku ir aizliegta. Nevienu nedrīkst pakļaut nežēlīgam vai cilvēka cieņu pazemojošam sodam.

Bērnu tiesību aizsardzības likums

23.pants. Bērna pienākumi pret sabiedrību

(1) Bērns ir pilntiesīgs sabiedrības loceklis. Viņa pienākumi pret sabiedrību pieaug atbilstoši vecumam.

(2) Bērnam ir pienākums mācīties atbilstoši savai fiziskajai un garīgajai attīstībai. Mācību laikā viņam jāievēro izglītības iestādes iekšējās kārtības noteikumi.

(3) Bērnam atkarībā no viņa vecuma un brieduma pakāpes ir pienākums sargāt savu veselību.

(4) Bērnam jāizturas ar cieņu pret valsti, tās simboliem un jāievēro likumi.

(5) Bērnam jāievēro sabiedrībā pieņemtie uzvedības noteikumi. Bērns nedrīkst, izmantojot savas tiesības, aizskart citu bērnu un pieaugušo tiesības un likumīgās intereses.

(6) Bērnam ir pienākums saudzīgi izturēties pret apkārtējo vidi.

Izglītības likums

54.pants. Izglītojamā pienākumi

Izglītojamā pienākumi ir šādi:

1) apgūt pamatzglītības programmu;

2) ievērot izglītības iestādes nolikumu vai satversmi un iekšējos normatīvos aktus, tajā skaitā iekšējās kārtības noteikumus, un ar savu rīcību nediskreditēt izglītības iestādi;

3) ar cieņu izturēties pret Latvijas valsti, tās Satversmi, vēsturi, sabiedrību, valsts simboliem un latviešu valodu;

4) ievērot pedagogu, izglītojamo un citu personu tiesības un intereses;

5) nepieļaut emocionālu un fizisku vardarbību;

6) neapdraudēt savu un citu personu veselību, drošību un dzīvību;

7) būt pieklājīgam izglītības iestādē un ārpus tās;

8) atrasties izglītības iestādē iekšējiem normatīvajiem aktiem, tajā skaitā iekšējās kārtības noteikumiem, atbilstošā apģērbā;

9) piedalīties izglītības iestādes vides uzkopšanā un sakārtošanā.

Civillikums

177.pants. Līdz pilngadības sasniegšanai (219.p.) bērns ir vecāku aizgādībā.

Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās.

Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).